

ści i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704), w tym z zasadami kumulacji oraz udzielania pomocy publicznej w określonych sektorach.”;

2) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy.

5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę — w rozliczeniu zaliczki za miesiąc, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego — we wstępnym rocznym rozliczeniu podatku.”

Art. 5. 1. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali zezwolenia na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują przez okres ważności zezwolenia prawo do zwolnień i preferencji podatkowych określonych w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W zakresie zwolnień i preferencji podatkowych przysługujących przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 12—14 i 19 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Rada Ministrów dostosuje przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy.

2. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i pkt 3, art. 2 i art. 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1229

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 2000 r.

w sprawie wysokości opłat przeznaczonych na dopłaty do eksportu cukru oraz zasad stosowania dopłat do cukru wyeksportowanego, w ramach kwoty B, w 2001 r.

Na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty przewidziane na dopłaty do eksportu producentom cukru, w ramach kwoty B, wnoszone przez podmioty nabywające cukier od producentów cukru na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., wynoszą 1,5% wartości zakupionego cukru.

§ 2. Dopłata do eksportu 1 tony cukru stanowi ilość łącznej kwoty zgromadzonych od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. środków, o których mowa w § 1, powiększonej o nie wykorzystane środki na dopłaty producentom cukru w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. i pomniejszonej o kwoty wypłacone w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. producentom cukru

przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwaną dalej „Agencją”, na mocy tytułów wykonawczych wydanych w sprawach o rozstrzygnięcie sporu o wielkość dopłat do eksportu cukru, i ilości wyeksportowanego w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. cukru, w ramach kwoty B, z zastrzeżeniem § 3 i 6.

§ 3. Dopłata do eksportu 1 tony cukru dla określonego producenta cukru nie może być wyższa niż różnica między minimalną ceną zbytu cukru na rynku krajowym, obowiązującą w dniu zawarcia pisemnej umowy sprzedaży cukru pomiędzy eksporterem i importerem, a średnią ceną cukru białego na giełdzie londyńskiej w tygodniu poprzedzającym zawarcie tej umowy.

§ 4. Dopłaty dotyczą eksportu cukru wyprodukowanego z buraków cukrowych.

§ 5. 1. Producenci cukru otrzymują zaliczkowe dopłaty w wysokości 160 zł do każdej wyeksportowanej

tony cukru w okresie miesiąca od dnia złożenia w Agencji wniosku o dopłatę, zwanego dalej „wnioskiem”.

2. Wniosek zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę i siedzibę producenta cukru,
- 2) nazwę i siedzibę eksportera cukru, jeżeli nie jest on producentem cukru,
- 3) nazwę i siedzibę importera cukru,
- 4) datę zawarcia pisemnej umowy sprzedaży cukru pomiędzy eksporterem i importerem,
- 5) ilość wyeksportowanego cukru.

3. Do wniosku należy dołączyć oryginał Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (SAD) lub kopię tego dokumentu poświadczoną notarialnie, ze wskazaniem producenta wyeksportowanego cukru.

4. Wniosek składa się do dnia 31 stycznia 2002 r.

5. Agencja dokona końcowego rozliczenia i przekazania dopłat do eksportu cukru do dnia 31 marca 2002 r.

Dopłaty te będą realizowane przez Agencję do wysokości środków pochodzących z opłat, o których mowa w § 1, zgromadzonych na wydzielonym rachunku Agencji.

§ 6. Dopłaty do eksportu cukru nie przysługują w przypadku:

- 1) jego eksportu do krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o niestosowaniu dopłat do eksportu cukru,
- 2) złożenia wniosku po upływie terminu określonego w § 5 ust. 4.

§ 7. W przypadku gdy po dokonaniu końcowego rozliczenia, o którym mowa w § 5 ust. 5, otrzymana, zgodnie z § 5 ust. 1, zaliczkowa dopłata przewyższa należną producentowi cukru dopłatę, do jej zwrotu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o bezpodstawnym wzbogaceniu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 2000 r.

w sprawie ustalenia granic niektórych gmin.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 48, poz. 552, Nr 62, poz. 718, Nr 88, poz. 985, Nr 91, poz. 1009 i Nr 95, poz. 1041) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie dolnośląskim, w powiecie legnickim zmienia się granice gminy Kunice przez przyłączenie obszaru wsi Piotrówek z gminy Ruja.

§ 2. W województwie lubelskim, w powiecie ryckim zmienia się granice gminy o statusie miasta Dęblin przez przyłączenie części obszaru wsi Nadwiślanka, tj. Michalinów i Młynki Stężyckie, określonej na arkuszu 2 mapy ewidencyjnej oraz na części arkusza 3 mapy ewidencyjnej, tj. działek o numerach: 84/1, 136/1, 137/1, 138/1, 139—142, 143/1, 144, 145/1, 146/1, 147, 148, 162/1, 162/2, 165—173, 174/1, 174/2, 175/1, 175/2, 176—184, 185/1, 185/2, 186, 187/1, 187/2, 188—219, 220/2, 220/3, 221—223, 224/1, 224/2, 225—244, 265—310, 311/3, 312/1, 312/2, 313—318 i 366 o łącznej powierzchni 76,15 ha z gminy Stężycza.

§ 3. W województwie podkarpackim, w powiecie rzeszowskim zmienia się granice gminy o statusie miasta Dynów przez przyłączenie części obszaru wsi Nozdrzec, tj. działek o numerach: 1730—1740, 1741/1—1741/3 i 1742—1744 o łącznej powierzchni 6,57 ha z gminy Nozdrzec w powiecie brzozowskim.

§ 4. W województwie podlaskim, w powiecie bielskim zmienia się granice gminy Rudka przez przyłączenie obszaru wsi Olędy z gminy Brańsk.

§ 5. W województwie pomorskim:

- 1) w powiecie starogardzkim zmienia się granice gminy o statusie miasta Starogard Gdański przez przyłączenie części obszaru wsi Żabno, tj. działki nr 36 o powierzchni 34,22 ha z gminy Starogard Gdański,
- 2) w powiecie wejherowskim zmienia się granice gminy o statusie miasta Rumia przez przyłączenie obszaru wsi Kazimierz z gminy Kosakowo w powiecie puckim.

§ 6. W województwie śląskim:

- 1) w powiecie gliwickim zmienia się granice gminy o statusie miasta Knurów przez przyłączenie części